

N:o 257.

*Af Herr **Sven Hansson:** Om ändring af 6 § 5 mom. i 1842 års folkskolestadga.*

Bland oegentligheter, som af Riksdagen böra beaktas, torde äfven den vara en, att Ordförandens i skolrådet röst, vid tillsättande af folkskolelärare, räknas lika med hälften af församlingens lagligen afgifna röster.

Jag vågar därför hos Riksdagen föreslå en förändring härutinnan och att 6 § 3 mom. af 1842 års Folkskolestadga, den del, som talar om val af folkskolelärare, får följande lydelse:

”Mellan de på förslag uppförde anställes derefter val af församlingens i kyrkostämma samlade röstegande ledamöter, hvarvid rösterna beräknas efter den för kommun upprättade fyrktals längd.”

Om remiss af denna min motion till vederbörande Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

S. Hansson.

N:o 258.

*Af Herr **A. J. Landström:** Derom, att det län, som vid sistlidna riksdag beviljades och till utgående under år 1868 anvisades för uppförande af nya byggnader vid elementarläroverket i Wenersborg, måtte, ehuru i den Kongl. Propositionen om Statsverkets tillstånd och behof icke omnämndt, likväl upptagas bland nämnda års siatsutgifter.*

Vid riksdagen 1865 och 1866 beviljade Rikets Ständer dels anslag, dels låneunderstöd för uppförande af nödiga byggnader vid elementarläroverket i Weners-

borg, att utgå till hälften hvarterdera åren 1867 och 1868. Då nu uti den af Kongl. Maj:t nådigst aflemnade Propositionen om Statsverkets tillstånd och behof icke blifvit upptaget bland utgifterna det låneunderstöd, som för sagda ändamål bör under 1868 utgå, får jag vördsamt anhålla om rättelse härutinnan, och att således omförmälda låneunderstöd, 20,000 R:dr, måtte bland utgifterna blifva upptagna.

Stockholm den 29 Januari 1867.

A. J. Landström.

N:o 259.

Af Herr G. von Proschwitz: Derom, att all expeditionslösen hos Konungens Befallningshafvande må utgå i form af stämpladt papper, samt att landssekreterarne måtte tillerkännas bestämd lön af Statsverket.

Af alla Sveriges tjenstemän lära väl inga hafva dels så öfvermåttan stora och dels sins emellan så olika löner som landssekreterare, och det sorgligaste är, att i samma mån allmogen och affärsmännen, industrien och näringarne försämras och luta mot sin undergång, i samma mån förökas landssekreterarnes inkomster ända till det orimliga och fabulösa.

Här om någorstädes är en reglering och besparing af behovet påkallad. Jag vill ingalunda förneka, att afföningen bör så tillmätas, att en tjensteman har sitt tillräckliga uppehälle, men att en landssekreterare skall kunna till Taxeringskomitéen uppgifva 26,200 R:dr är påtagligen allt för orimligt och påkallar, efter mitt förmenande, en verklig och ändamålsenlig förändring.

Utan att härom vidare ingå i detaljer, som öfverallt äro kända, vill jag endast för ändamålets vinnande vördsamt föreslå,

det Riksdagen ville vidtaga sådana åtgärder, att all expeditionslösen hos Konungens Befallningshafvande må utgå i form af stämpladt papper, i likhet med hvad i Kongl. Maj:ts Kansli